

ACC. N:R. M. 7587 : 1-2.

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *Olav Olsson*

Härad: *Bjäre*

Adress: *Melid Lov*

Socken: *Louf*

Berättat av: *Erick. Niklas Bengtson*

Uppteckningsår: *1941*

Född år *1899* i *Hallarna Louf*

Halmstak

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Retw II: 17

Skriv endast på denna sida!

Bild 17 304 Halmtak förekom allmänt,
 över halmen lades rått (länga omkring 3 em,
 tjocka hasselkäppar) horisontalt, de fast-
 bundos vertikalt med tilling (fina böj-
 liga videkäppar). Halmen lades lagvis till
 såsom tjocklek stöttes och klappades med
 ett litet brädliknande klappträ. Sedan skars
 taket tills det blev slätt och jämnt.
 Toppen ryggningen, belades med halms
 horisontalt eller kvickrot. För att fasthålla
 dem lades träklämmer över. På senare
 tid ^{efter 1650} användes mest tjocka grästovor,
 omkring 40 a 50 em breda och meterlänga
 tvärs över ryggningen, de lades så att den
 enas kant låg ovanpå den andras så det
 blev tätt. Ryggningstovor skars på en bänke
 med tår gräsbart. Ibland kunde där vara
 blomstötter som bäste och frodades så det blev
 blommande takrygning.

Ryggas Stugor täcktes på annat sätt.
Lera lades på taket första laget halm bands
fast vid det underliggande takverket med
filling. Sedan lades halm över, lag efter
lag, kopparna av halmen fuktades och
trycktes ner i leran. Ryggades med gräs-
torvor. Ett annat sätt att täcka Ryggas Stugor
var med näver och däröver grästorvor.
Någon annan sorts taktäckning ha vi inte
hört talas om här på orten.
Numera lägges inga nya halmtak, de anses
vara för dyra i underhåll, och det anses
vara svårt att få någon, som kan lägga ett
bra halmtak.
De vanligaste taken är eternit, plåt eller
tegelpannor användes också.